

lig Discussion som af en Discussion i Pressen, og alligevel være fuldt og fast overbevist om, at der er mange Ting, som netop i selve det Offentliges Interesse bør forties, ialtfald til en Tid. Jeg skal derhos tillige tillade mig at gjøre opmærksom paa, at om end en offentlig Discussion har sin store Betydning, saa troer jeg alligevel, at den opsparede Capital af vore Medborgeres Agtelse og Tillid, som den høitæredede Kultusminister for nogen Tid siden talte om, er af endnu langt større Betydning, og at vi uden den i Sandhed dog kun daarligt kunne hjælpe os saavel ved mundtlig som ved skriftlig Discussion. Jeg maa derhos sige, at det for mig og mange Mænd, der vistnok ere i samme Situation som jeg, der hverken ere vante til at føre Ordet offentlig, ei heller ere i Besiddelse af Færdighed i den dialektiske Kunst, og heller ikke ere vante til at føre Pennen i store, offentlige Anliggender, jeg siger, det vilde for mig og for mange Mænd, der ere i samme Situation som jeg, i høieste Maade være beklageligt, om vi ikke fremfor alt turde støtte os paa denne nyhlig omtalte Capital; men jeg skal, som sagt, ikke længere dvæle ved at forsvare denne min Opposition imod Skrivelsesnes Offentliggjørelse, thi jeg skal villig indrømme, at efterat jeg har hørt den høitæredede Indenrigsministers Udtalelse igaar Aftes, efterat jeg har hørt de Grunde, hvormed han forsvarede, baade at han havde tilsendt Folkethings-Udvalget Skrivelserne, og at de burde offentliggøres, efterat jeg har hørt ham hævde den omhandlede Fernbanes hele Betydning, efterat jeg med stor Glæde har hørt ham hævde dens finansielle Betydning og tillige disse saa meget forfulgte Actiers Værdi, har jeg for mit Vedkommende aldeles ikke noget imod, at Skrivelserne ere offentliggjorte. Det maa nu være mig tilladt med et Par Ord at skildre, hvorledes jeg opfatter Finantsministerens og den tidligere Indenrigsministers Stilling til Sagen. Jeg seer i Finantsministerens Handlemaade en paafjønnessværdig Bestræbelse efter at fremme et Anliggende, der interesserer det hele Monarchi; jeg seer tillige deri en naturlig Bestræbelse for at skaffe sig de contante Penge, han behøver til sine Operationer, jeg finder det derhos aldeles rigtigt, at

Finantsministeren i et Anliggende, som vel har Interesse for det hele Monarchi, men dog har sin egentlige Hovedbetydning for Kongeriget, tillige søger at forpligte Kongerigets Reservefond. Hvad nu Indenrigsministerens Stilling angaaer, saa seer jeg ikke rettere, end at hans Fremgangsmaade er tilstrækkelig legitimeret ved hele Reservefondens Stilling, jeg kan ikke finde Noget i Loven af 4de Mars 1857, som skulde lægge ham nogen Hindring iveien for hvad han har gjort. Jeg anseer ham fuldt berettiget til at disponere over Kongerigets Reservefond, thi denne Reservefond har jo ikke den eensidige finansielle Bestemmelse alene at skulle søge at forøge sine Capitaler. Saaledes har Thinget jo dog aldrig opfattet Reservefondens Bestemmelse. Thinget har erkjendt, at det tillige kunde og burde bruges til at fremme almene og gavnlige Foranstaltninger. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at henpege paa, at Reservefonden upaatakt har indkjøbt ikke saa Creditforeningsobligationer og ligeledes Hypothekforeningsobligationer, ligesom Reservefonden har overtaget en meget betydelig Andeel i det store Kjøbenhavnste Laan. Der skal Ingen paastaae, at dette alene er skeet i finantielt Diemed; jeg paastaar, at det tillige og væsentligt er skeet for at komme store og for det Almene gavnlige Indretninger til Hjælp. Naar man maa sige vil mene, at den ærede forhenværende Indenrigsminister er gaaet til den yderste Grændse af sin Ansvarlighed, saa skal jeg frit overlade Dommen herom til Enhver især, men det vil jeg paastaae, at han fortjener Tak, fordi han har gjort det; jeg vil paastaae, at det at understøtte et saadant Foretagende med sin hele Ansvarlighed, et Foretagende, som er til Gavn for det hele Land, som den lovgivende Magt, Rigsdagen og Kongen i Forening, har erklæret for at være nyttigt og gavnligt — imod den store og stærke Agitation, der reiste sig derimod, er en fortjenstlig Handling, det er en Handling, som viser, at han hører til den Slags Mænd, hvoraf vi ikke have mange, og som vi i Sandhed skulle holde paa. Naar man ligesom har bebrejdet det sidst afgaaede Ministerium, at det ikke har offentliggjort de Skrivelser, som ere under Omtale, saa maa jeg tilstaae,